

Rapport Visserijkundig Onderzoek

De Waa

Te Hattem

Statuspagina

Titel	Visserijkundig onderzoek De Waa, Hattem
Samenstelling	OAB Nederland Verlengde Vaarbekerweg 11 8084 PV 't Harde
E-mail	info@oabnederland.nl
Homepage	www.oabnederland.nl
Opdrachtgever	Hengelsportfederatie Oost-Nederland
Homepage	www.sportvisserijooostnederland.nl
Auteur(s)	G.G. Schutte
E-mailadres	info@oabnederland.nl
Aantal pagina's	25
Versie	concept
Projectnummer	1706
Dossierrnr	OAB1706
Datum	8 juni 2017

©2017 oabnederland

Niets uit dit rapport mag worden vermenigvuldigd door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de copyrighthouder en OAB Nederland.

OAB Nederland is niet aansprakelijk voor gevolgschade, alsmede schade welke voortvloeit uit toepassing van de resultaten van werkzaamheden of andere gegevens verkregen van OAB Nederland.

Samenvatting

Op 11-04-2017 is op verzoek van Hengelsportvereniging Helpt Elkander te Hattem door OAB Nederland een visserijkundig onderzoek uitgevoerd in de Waa te Hattem. Tijdens het onderzoek is de visstand met een zegen en een elektrovisserij onderzocht.

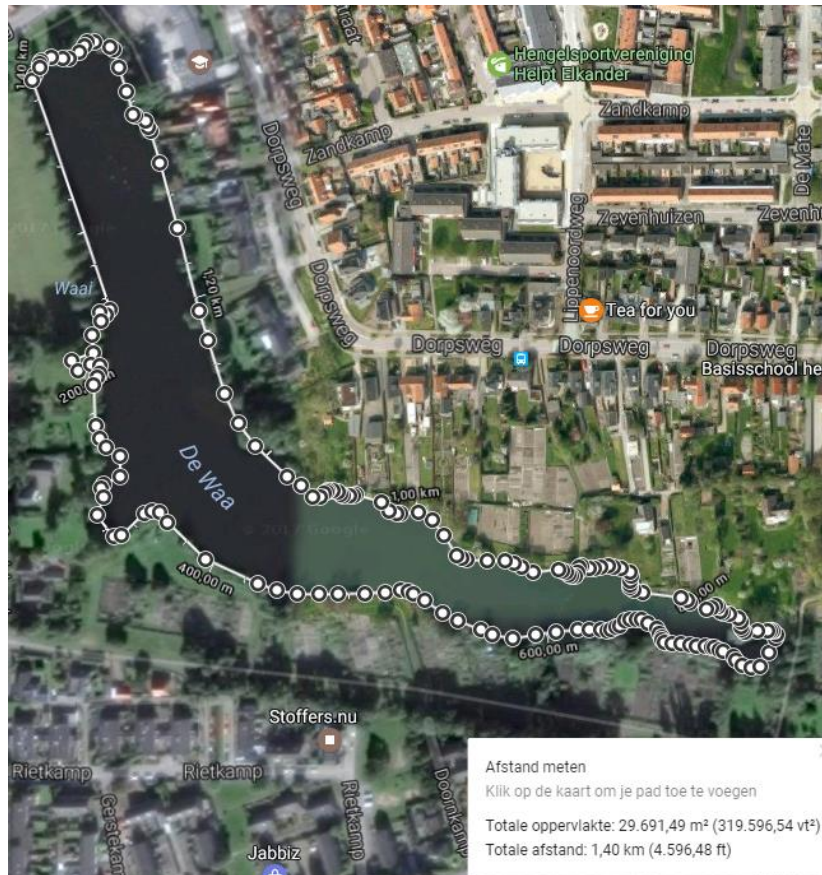

Inhoudsopgave

1	Inleiding	5
2	Algemene gegevens	7
2.1	Gebiedsbeschrijving	7
2.2	Bereikbaarheid en bevisbaarheid	7
2.3	Visrecht en bevissing	7
2.4	Visserijbeheer	8
3	Viswatertypering en draagkracht	9
3.1	Typering van de Waa	9
3.2	Draagkracht van de Waa	12
4	Uitvoering van het visserijkundig onderzoek	13
4.1	Visstandbemonstering	13
4.2	Visonderzoek en verwerking gegevens	14
5	Resultaten visserijkundig onderzoek	15
5.1	Soortensamenstelling	15
5.2	Lengte-frequentie	16
6	Bespreking en knelpunten	19
6.1	Bespreking	19
6.2	Knelpunten	20
6.3	Aanbevelingen	20
	Literatuur	21
	Bijlage	22

1 Inleiding

Op 11 April 2017 is op verzoek van Hengelsportfederatie Oost-Nederland door OAB Nederland een visserijkundig onderzoek uitgevoerd in de Waa te Hattem. De doelstelling van het onderzoek is een beeld de krijgen van de visstand in de Waa.

© Google Maps

Figuur 1.1 Overzichtsk kaart de Waa te Hattem.

In hoofdstuk 2 wordt het water, de bevissing en het gevoerd beheer beschreven. In hoofdstuk 3 wordt een uitleg gegeven over de visstandtypering van de Nederlandse ondiepe en stilstaande wateren en er wordt een uitleg gegeven over de draagkracht van een water. In hoofdstuk 4 wordt een beschrijving gegeven van het uitgevoerde onderzoek naar de visstand en de gegevensverwerking. In hoofdstuk 5 worden de resultaten van de visstandbemonstering beschreven aan de hand van de soortsamenstelling, de lengtefrequentieverdeling van de aangetroffen visstand. Vanuit de bespreking worden knelpunten geformuleerd in hoofdstuk 6. In hoofdstuk 7 worden op basis van de gesignaleerde knelpunten aanbevelingen gedaan op het gebied van visserijbeheer en/of inrichtingsmaatregelen. Het rapport wordt besloten met bijlagen.

De vijver ligt schitterend in het Geldersche landschap

2 Algemene gegevens

2.1 Gebiedsbeschrijving

De Waa ligt aan de Geadsberghweg te Hattem, provincie Gelderland. De vijver is ongeveer 2,9 hectare groot en heeft een omtrek van circa 1400 meter. De oppervlakte en de omtrek zijn berekend met Arc-GIS.

De Waa, ook wel Sint Anthoniswade genoemd, is een oude IJsselarm bij het nederlandse stadje Hattem, ontstaan als een overslagplas bij een grote overstroming in de 12e eeuw. Op de heuvel (de Gaedsbergh) grenzend aan deze ooit doorwaadbare plek (Wade) stond een van de oudste kerkjes van de Noordelijke Veluwe.

2.2 Bereikbaarheid en bevisbaarheid

De vijver is goed bereikbaar. Er is ruim parkeergelegenheid aanwezig . De bevisbaarheid van het water is over het algemeen redelijk.

2.3 Visrecht en bevissing

De eigenaar van de Waa is de gemeente Hattem. De HSV helpt Elkander huurt het volledige visrecht van de gemeente Hattem. De HSV is aangesloten bij de Hengelsportfederatie Oost-Nederland. Er is geen beroepsvisser actief op het water.

De Waa in Hattem is niet opgenomen in de Landelijke en Federatieve lijst van Viswateren. Dit houdt in dat men om te mogen vissen in de Waa in het bezit dient te zijn van een vispas van de HSV Helpt Elkander.

Er zijn 5 stroken waar looprecht voor is afgegeven. Buiten deze gebieden is het niet toegestaan te vissen. Er wordt in de Waa het meest op Karper gevestigd. Nachtvissen en/of karpervissen in de Waa is verboden, tenzij met speciale (nachtvis-)vergunning van HSV Helpt Elkander

---

2.4 Visserijbeheer

Er wordt ten aanzien van de visstand geen specifiek beheer uitgevoerd. Wel worden de oeverzones waar gevist mag worden regelmatig gemaaid zodat er voldoende ruimte is om te vissen.

3 Viswatertypering en draagkracht

3.1 Typering van de Waa

De inrichting van een water bepaalt in sterke mate welke visstand zich uiteindelijk kan ontwikkelen. De aanwezigheid van waterplanten is hierbij een belangrijke sturende factor. Waterplanten vervullen in meerdere opzichten een belangrijke functie voor de aanwezige visstand. De volgende typen waterplanten kunnen worden onderscheiden:

- bovenwaterplanten (emerse waterplanten, o.a. riet, lisdodde)
- onderwaterplanten (submerse waterplanten, o.a. waterpest, hoornblad)
- drijfbladplanten (o.a. gele plomp, waterlelie).

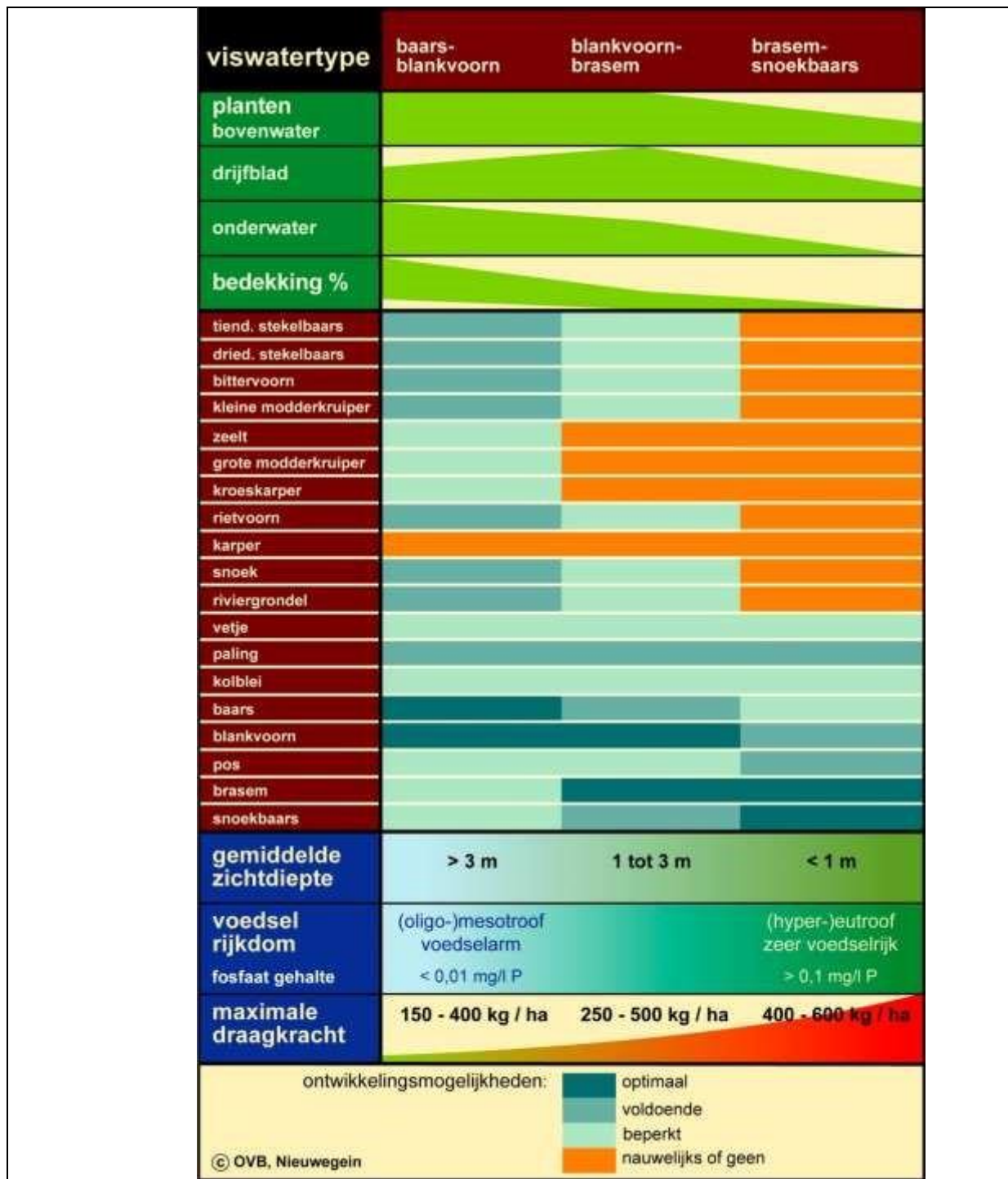
Veel vissoorten gebruiken in het voorjaar de (resten van) waterplanten om de eieren op af te zetten. Het zijn vooral de boven- en onderwaterplanten die hiervoor het meest worden benut. De planten bieden de vis daarnaast bescherming tegen predatoren (roofvis, visetende vogels) en beschutting tegen stroming. Vooral voor jonge vis is deze beschutting erg belangrijk. Op en tussen de planten bevinden zich bovendien tal van organismen die een belangrijke voedselbron vormen voor vis.

In een natuurlijke situatie is een geleidelijke overgang van land naar water te zien, waarbij oevervegetatie overgaat in bovenwaterplanten, gevolgd door drijfbladplanten en vervolgens onderwaterplanten. De taludhelling en het doorzicht van het water bepalen hierbij de groeimogelijkheden.

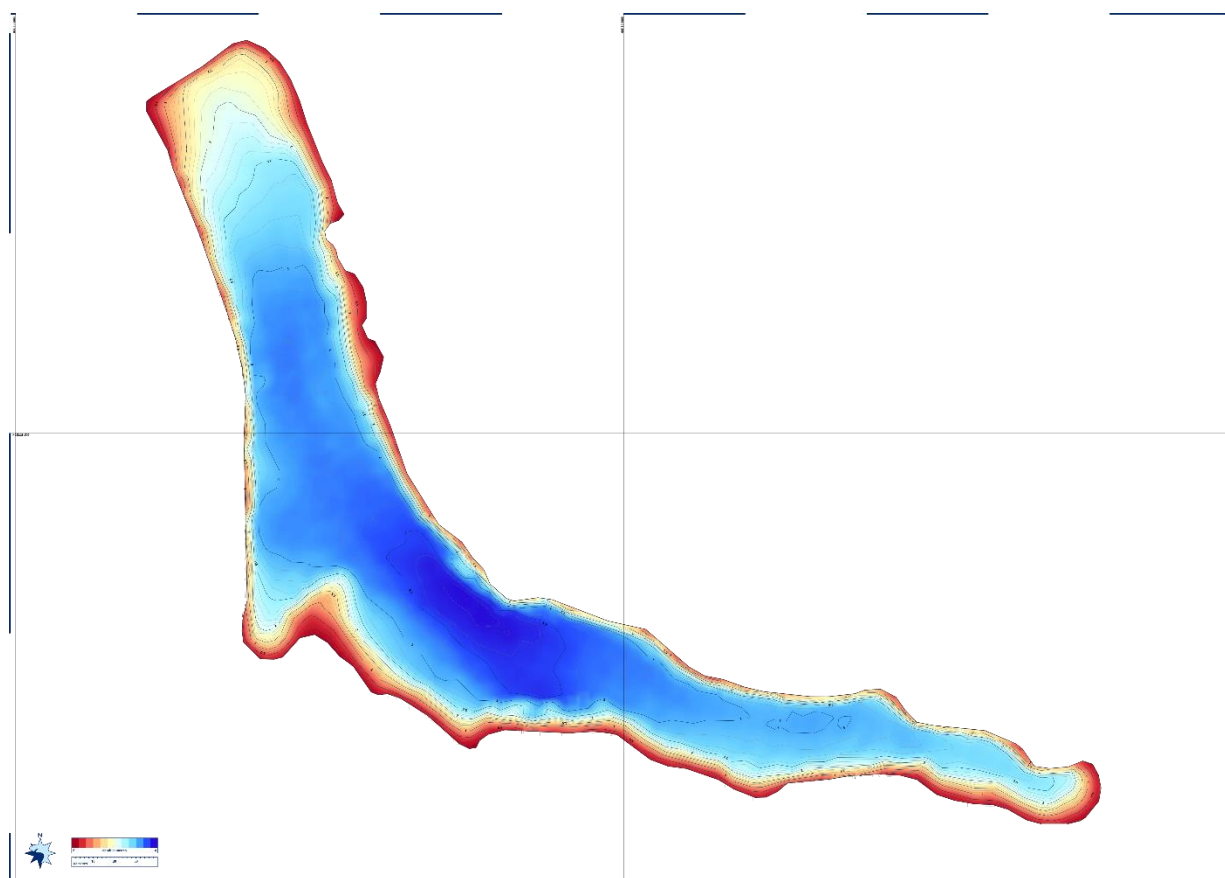
Een water met een rijk waterplantenbestand kan ruimte bieden aan veel verschillende vissoorten, waaronder plantenminnende vissoorten als ruisvoorn en zeelt. In een troebel, plantenarm water zal zich over het algemeen een soortenarme visstand ophouden, met waarschijnlijk brasem als meest voorkomende vissoort. De indeling van diepe zoete stilstaande of langzaam stromende wateren is gemaakt voor wateren waarin een zogenaamde temperatuurgelaagdheid of-stratificatie optreedt. Dit zijn meestal wateren met een diepte van meer dan 4-6 meter. Diepe wateren die geen temperatuurgelaagdheid vertonen (bv. druk bevaren kanalen), worden echter bij de ondiepe wateren ingedeeld. In onderstaande figuur is schematisch de indeling in viswatertypen weergegeven. Hierin zijn de ontwikkelingsmogelijkheden van de verschillende vissoorten aangegeven

- het baars-blankvoorn-type
- het blankvoorn-brasem-type
- brasem-snoekbaar-type.

Figuur 3.1 De verschillende viswatertypen van het diepe, stilstaande water.

Gezien de beschutte ligging is het voorkomen van een spronglaag mogelijk. De diepte is echter de laatste decennia sterk afgenomen door slibvorming. De plas is op de meeste plaatsen niet veel diepte meer dan 3 meter (zie figuur 3.2). Hierdoor is het nagenoeg uitgesloten dat er spronglaag ontstaat in de zomer.

Figuur 3.2 Diepte-profiel De Waa ©Sportvisserij Oost Nederland)

Ten tijde van de visstandbemonstering op 11 April 2017 was het water vrij helder. De totale waterplantenbedekking was circa 5% en werd nagenoeg volledig gevormd door oevervegetatie. Onderwatervegetatie was nauwelijks aanwezig en een geringe bedekking met onderwaterplanten. Het water had een neutrale geur. De watertemperatuur tijdens de bemonstering was 10 °C. Voor de tijd van het jaar is dit normaal.

Bij een recent veldbezoek was de situatie veranderd. Met name de helderheid van het water was sterk afgenomen als gevolg van algenbloei. Dit, samen met de enorme sliblaag in de plas, wijst erop dat het water zeer voedselrijk is, mogelijk als gevolg van riooloverstorten.

Op basis van de waterplantenbedekking en het nutriëntengehalte wordt het water ingedeeld bij het Brasem-Snoekbaars type

---

3.2 Draagkracht van de Waa

Onder de draagkracht van een watertype wordt verstaan de **maximale** hoeveelheid vis (uitgedrukt in kilogrammen per hectare) die afhankelijk van de heersende milieuomstandigheden (bodemsamenstelling, voedselrijkdom, zichtdiepte, diepteverloop, waterplanten) bij een goede conditie van de kenmerkende vissoorten in dat watertype **kan voorkomen**.

In een water van het Brasem-Snoekbaarstype is de draagkracht ongeveer 400-600 kg/ha, waarbij de spreiding in draagkracht afhankelijk is van de voedselrijkdom van het water en de diepte. Of een dergelijk hoge visbezetting ook wenselijk is, is een andere vraag waarbij ook andere aspecten een rol kunnen spelen, zoals risico's op vissterfte als gevolg van hoge voedselrijkdom.

4 Uitvoering van het visserijkundig onderzoek

4.1 Visstandbemonstering

Tijdens de visstandbemonstering op 11 April 2017 is het grootste deel van de vijver met een zegen bevestigd. Met de zegen, van 180 meter lengte en 6 meter diep en een gestrekte maaswijdte van 14 millimeter in de zegenzak en 21 mm in de vleugel, zijn in totaal twee trekken uitgevoerd. Door medewerkers van OAB Nederland is met een elektrovisapparaat een deel van de oever afgevestigd. De gevangen vis is direct met beugels overgebracht in teilen en naar de verwerkingsplaats gebracht. Daar zijn de vissen gemeten en gewogen.

Met de zegen is circa 0,9 hectare water bevestigd. Met het elektrovisapparaat Dekka 5000w is 977 meter oeverlengte bevestigd.

Hiermee is ruimschoots voldaan aan de richtlijnen van STOWA (STOWA, 2010) voor Visstandbemonsteringen. De STOWA schrijft voor dat 10% van de oeverlengte (140 m) elektrisch bevestigd moet worden en 20% van het wateroppervlak (0,6 ha) bevestigd moet worden met de zegen.

Door de aanwezigheid van rommel en obstakels onder water kon een aanzienlijk deel van de Waa niet bevestigd worden. Dit ging vooral om het noordelijk deel.

Figuur 4.1 Overzichtskaart trajecten

4.2 Visonderzoek en verwerking gegevens

Alle gevangen vissen werden kort voor het meten en wegen in een speciale verdovingsvloeistof licht verdoofd. Hierdoor kon de vis gemakkelijk gemeten en gewogen en worden de kansen op beschadiging en stressverschijnselen gereduceerd.

OAB Nederland beheert haar eigen informatie en gegevens die voortvloeien uit diverse onderzoeken. Er wordt gebruik gemaakt van eigen documenten als het gaat om het vastleggen van informatie en gegevens. Deze documenten zijn afgestemd op de manier van werken en sluiten daarom mooi aan. Vangstgegevens worden vastgelegd in tabellen en weergegeven in grafieken of diagrammen.

Een mooie visstek

5 Resultaten visserijkundig onderzoek

5.1 Soortensamenstelling

Tijdens de bemonstering van de Waa, zijn in totaal 9 vissoorten gevangen.

Tabel 5.1 Geschatte hoeveelheid biomassa in kg/ha en geschatte aantallen per ha gewicht (kg/ha)

Soort	Totaal	0+	>0+-15	16-25	26-40	>=41
Baars	10,6	0,7	8,9	0,9		
Brasem	2,7					2,7
Blankvoorn	25,8	0,8	23,2	1,8		
Kolblei	1,8	< 0,1	0,7	1,1		
Paling	16,2					16,2
Riviergrondel	0		0			
Ruisvoorn	0,2		0,2			
Zeelt	20	< 0,1	0,2	0,4		19,5
		0 - 15	16 - 35	36 - 44	45 - 54	>=55
Snoek	29,8		1,6		6,7	21,5
Totaal	107,1					

aantal (n/ha)

Soort	Totaal	0+	>0+-15	16-25	26-40	>=41
Baars	562	163	384	15		
Brasem	1					1
Blankvoorn	1198	204	955	39		
Kolblei	118	5	96	17		
Paling	19					19
Riviergrondel	1		1			
Ruisvoorn	5		5			
Zeelt	29	10	5	5		9
		0 - 15	16 - 35	36 - 44	45 - 54	>=55

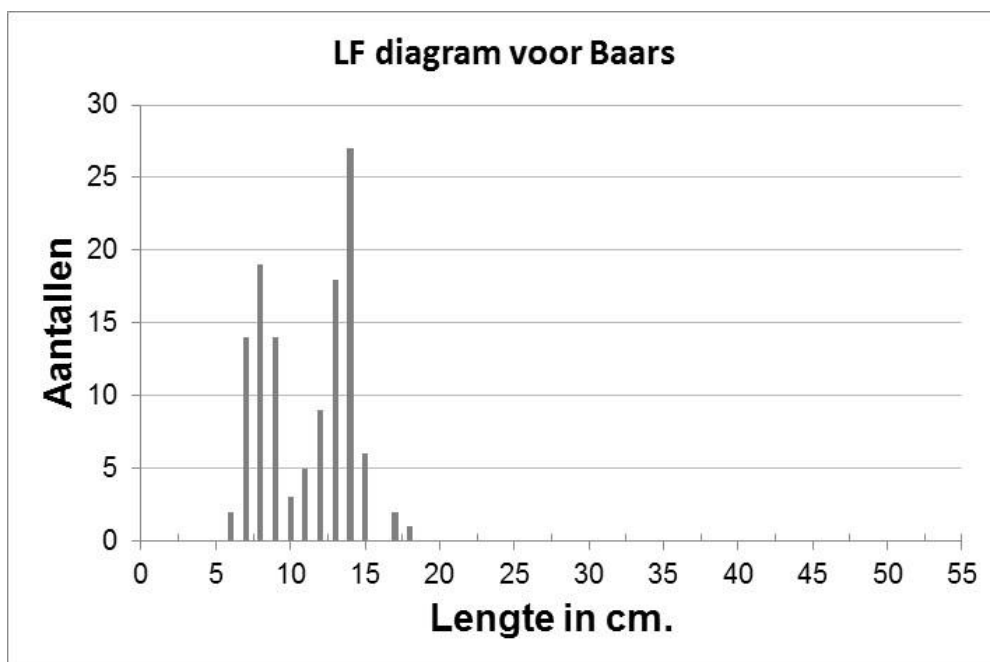
Het totale bestand is geschat op 107 kg/ha. De visstand wordt qua biomassa gedomineerd door Snoek en Blankvoorn. Qua aantallen was Blankvoorn de

---

meest dominante soort, op afstand gevolgd door Baars. Paling was met ruim 16 kg/ha ook redelijk vertegenwoordigd.

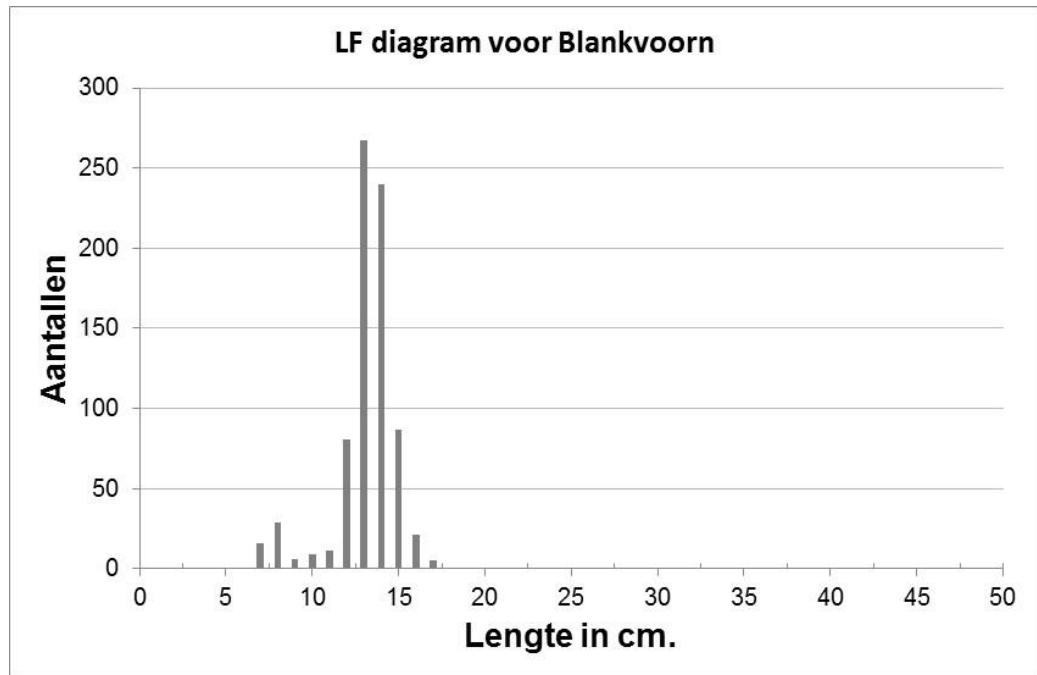
5.2 Lengte-frequentie

Van de baars, blankvoorn en kolblei is de lengte-frequentieverdeling weergegeven.

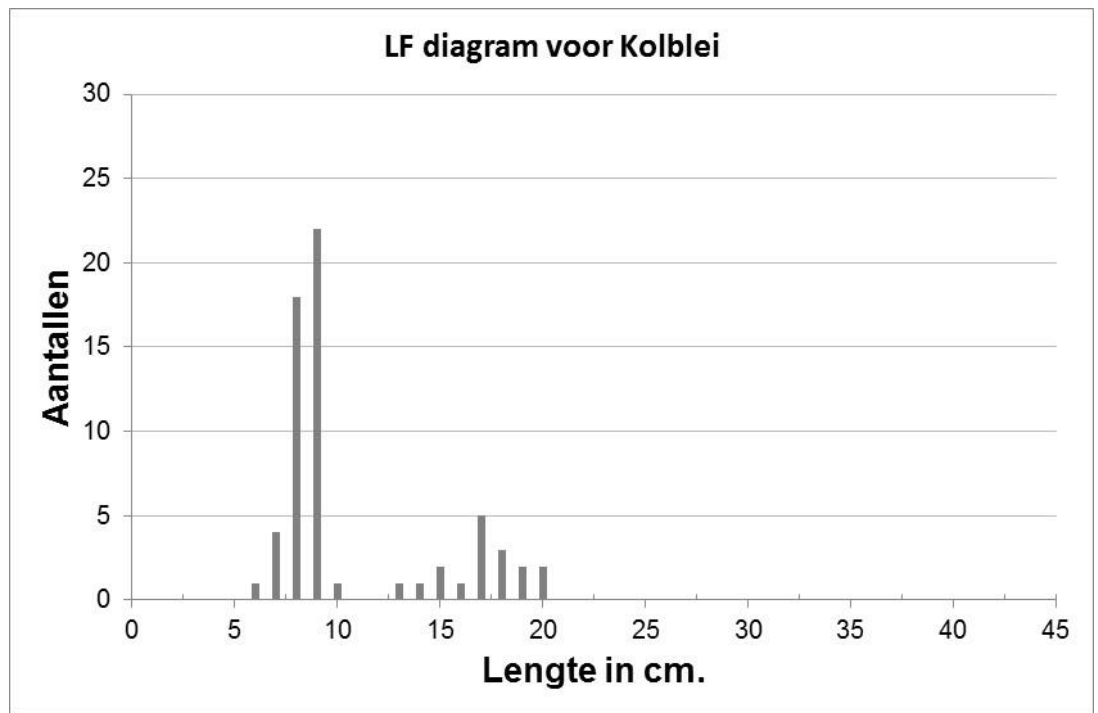

De opbouw van baars is vrij evenwichtig. De twee pieken betreffen vermoedelijk 1 en 2 jarige vis. Wel ontbreken grote exemplaren van deze soort. Boven de 16 cm zijn geen vissen meer gevangen.

De opbouw van blankvoorn is grillig. Er is maar 1 duidelijk lengteklasse te onderscheiden rond 13-14 centimeter. Qua lengte zou dit tweejarig vis kunnen betreffen, echter het zou ook kunnen dat blankvoorn in de Waa niet groter wordt dan circa 15 centimeter.

De opbouw van kolblei is niet evenwichtig. Er is sprak van 1 duidelijk piek rond 8 centimeter. Daarboven worden de aantallen snel minder. Boven de 20 centimeter zijn er geen exemplaren meer aangetroffen.

6 Bespreking en knelpunten

6.1 Bespreking

Het totale bestand is geschat op 107 kg/ha. De visstand wordt qua biomassa gedomineerd door snoek en blankvoorn. Qua aantallen was Blankvoorn de meest dominante soort, op afstand gevolgd door baars. Paling was met ruim 16 kg/ha ook redelijk vertegenwoordigd. Hierbij moet wel worden opgemerkt dat het bestand gevormd werd door de vangst van 4 grote (schier)alen. Jonge paling is niet aangetroffen. De aanwezige paling is of afkomstig van een vroegere uitzetting of vanuit de Ijsseluiterwaarden. Hiervoor is wel een verbinding noodzakelijk met dit gebied. De vangst van riviergrondel duidt erop dat deze verbinding misschien toch nog aanwezig is. Riviergrondel is een soort van stromende wateren, maar kan ook voorkomen in stilstaand water. Vaak is dit laatste echter alleen het geval als er nog wel een verbinding met stromend water beschikbaar is.

Brasem werd weinig gevangen, slechts 1 groot exemplaar. Het vermoeden bestaat echter dat er wel meer exemplaren van deze soort in de plas aanwezig zijn. Bij de bemonstering kon echter door de aanwezigheid van rommel op de bodem, maar een beperkt deel van het open water van de plas met de zegen worden bemonsterd. Hier door is het goed mogelijk dat een deel van vis is 'gemist'. Bij een bemonstering komt het vaak voor dat bij de eerste bemonsteringsactiviteit vis vlucht en delen opzoekt die niet goed bereikbaar zijn. Dit schrikeffect wordt versterkt doordat de Waa normaliter niet met boten bevaren wordt.

Ditzelfde kan gelden voor karper. De soort wordt door sportvissers regelmatig gevangen in de Waa. Er wordt zelfs gericht op gevist. De kans is zeer groot dat deze soort in de onbereikbare delen veelvuldig aanwezig was.

6.2 Knelpunten

Visstand

De visstand is redelijk divers en de biomassa past bij het water. Het vermoeden is wel dat de visbiomassa in werkelijkheid een stuk hoger ligt omdat grote soorten als Brasem en Karper, die vaak zwaar doorwegen in de biomassa, niet gevangen konden worden. De soortensamenstelling wordt wel gedomineerd door eurytope soorten die geen voorkeur hebben voor een bepaald habitat. Plantminnende soorten, die je wel zou mogen verwachten in een water als de Waa komen nauwelijks voor. Alleen snoek, zeelt en ruisvoorn zijn aangetroffen, zij het in lage aantallen. Op dit moment lijken er geen knelpunten qua visstand te zijn, echter door de voedselrijkdom kunnen er wel waterkwaliteitsproblemen ontstaan (zie onder).

Waterkwaliteit - kwantiteit

Op het gebied van waterkwaliteit zijn knelpunten in de vijver. De Waa is zeer eutroof (voedselrijk). Dit zorgt voor algenbloei in de zomermaanden en troebel water. Dit hoeft op zich direct geen probleem te vormen, veel voeding kan zorgen voor een hoge visbiomassa wat aantrekkelijk is voor sportvissers. Echter de groei van algen zorgt voor productie van slib bij het afsterven in de winter. In de Waa is inmiddels een forse sliblaag aanwezig die mogelijk ook voor een deel gevormd is door de werking van riooloverstorten. Dit kan uiteindelijk leiden tot zuurstofproblemen en vissterfte.

6.3 Aanbevelingen

Riooloverstorten

Aanbevolen wordt om te onderzoeken of riooloverstorten nog werkzaam zijn op de Waa. Wanneer dit het geval is zouden deze zo spoedig mogelijk gesaneerd moeten worden om verder aangroei van de sliblaag en verrijking met nutriënten te voorkomen.

Sliblaag

In de Waa is een sliblaag aanwezig die mogelijk meerder meters dik is. Om de waterkwaliteit structureel te verbeteren en problemen met zuurstofloosheid en vissterfte voor te zijn, wordt sterk aanbevolen de sliblaag zo veel mogelijk te verwijderen (baggeren). Dit is een kostbare maatregel maar levert, wanneer de riooloverstorten ook gesaneerd zijn een definitieve verbetering van de waterkwaliteit en een stabiele visstand.

Literatuur

Spiegel, A. van der, 1992. Visgemeenschappen van het stilstaande water. In Quak, J. en A. van der Spiegel (eds.). Cursus Visstandbeheer en Integraal Waterbeheer. Nieuwegein, Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij, Nieuwegein.

Zoetemeyer, R.B., & B.J. Lucas, 2007. Basisboek visstandbeheer. Sportvisserij Nederland, Bilthoven.

Bijlage 1 Profiel van de gevangen vissoorten

BAARS (*Perca fluviatilis*)

Leefomgeving

De baars is een algemene vissoort die in vele stilstaande of langzaam stromende wateren voorkomt. Hij leeft en jaagt in scholen, die in de regel uit individuen van gelijke grootte bestaan. Deze scholen bestaan meestal uit ongeveer 50 tot 200 exemplaren, maar ook veel grotere scholen zijn wel waargenomen. Hieruit blijkt de voorkeur van de baars voor ruim water, zoals meren, plassen, kanalen en rivieren.

Toch komt de baars ook in kleinere wateren voor. Snelstromend water wordt echter gemeden. Omdat de baars op het zicht jaagt, dient het water helder te zijn. Open water is favoriet, maar vooral jonge baars houdt zich graag op tussen de waterplanten in de oeverzone.

Voortplanting

De paaitijd valt in de maanden maart, april en mei, bij een watertemperatuur van meer dan 8 °C. Vooral ondergelopen gebieden, waar de temperatuur in het ondiepe water snel kan stijgen, zijn geliefd als paaiplaats, maar ook tal van andere ondiepe plekken zijn geschikt.

Voedsel

De jonge baars leeft voornamelijk van dierlijk plankton. Later worden hier ook andere ongewervelde dieren, zoals aasgarnalen en vlokreeften, aan toegevoegd.

Wanneer de baars een lengte van meer dan 10 cm heeft bereikt, gaat vis(breed) in toenemende mate deel uitmaken van het voedselpakket. Baars heeft een grote voorkeur voor spiering en kleinere soortgenoten.

Groei en leeftijd

De groei in het eerste jaar bedraagt 6 tot 8 cm. De mannetjes zijn na 2 jaar geslachtsrijp, bij een lengte van 15 cm; vrouwtjes een jaar later, bij een lengte van 20 cm. De maximale lengte is ca. 50 cm. In het IJsselmeer wordt de baars niet ouder dan 6 jaar.

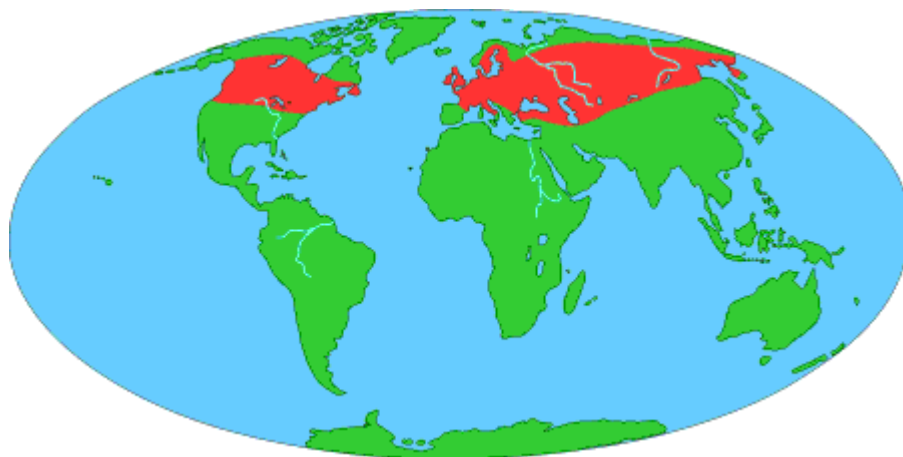
BLANKVOORN (*Rutilus rutilus*)

Behoort tot de Vissen

[Karperachtige beenvissen](#), Karperachtigen

Komt voor op

noordelijk halfrond

De Blankvoorn is een scharrelaar

De Blankvoorn scharrelt slakjes, insectenlarven, wormen en andere kleine dieren bij elkaar tussen de waterplanten in sloot en plas.

De voorn is wendbaar en voortdurend in beweging. Door snel tussen de waterplanten weg te schieten, ontsnapt hij aan roofvissen.

BRASEM (*Abramis brama*)

Leefomgeving

De brasem is een zeer algemene vissoort in het Nederlandse binnenwater, die zowel in zoet als in brak water voorkomt. Oorspronkelijk is de brasem een bewoner van stilstaande wateren, zoals meren en plassen en van traag stromende, heldere benedenrivieren.

Eutrofiëring (vermesting) van het binnenwater heeft ertoe geleid dat de brasemstand sterk is toegenomen. De brasem is tegenwoordig de meest karakteristieke vis voor onze (zeer) voedselrijke wateren met weinig waterplanten en een overmatige algengroei. De brasem wordt echter ook aangetroffen in helder, plantenrijk water. Hier vinden we vaak kleinere populaties, die vooral bestaan uit goed groeiende en relatief veel grote exemplaren.

Het optimale leefgebied van de brasem kenmerkt zich door afwisseling tussen ruim, open water waarin de brasem in scholen naar voedsel zoekt en ondiepe, begroeide oeverzones, waar de paai- en opgroeigebieden zich bevinden.

Voortplanting

In de paaitijd, die loopt van eind april tot midden juni, gaat de brasem op zoek naar geschikte paaiplaatsen. De eieren worden bij voorkeur afgezet op ondergedoken waterplanten of oeverplanten, maar bij afwezigheid daarvan worden ook boomwortels, stenen en andere obstakels, zoals houten paaltjes, oude fietsen en autobanden, als afzetsubstraat gebruikt. De brasem is daarom niet gebonden aan de aanwezigheid van waterplanten. Al na enkele dagen vormen de larven scholen in het ondiepe water.

Voedsel

Brasemlarven voeden zich in eerste instantie hoofdzakelijk met dierlijk plankton. Wanneer zij een lengte van ongeveer 2 cm hebben bereikt, komen ook kleine muggenlarven in het dieet voor. Brasem heeft een voorkeur voor bodemvoedsel, zoals larven van muggen en andere insecten, wormpjes, slakken en mosseltjes. Bij een gebrek aan bodemorganismen kan de brasem overschakelen op een dieet van zoöplankton en plantaardig materiaal. Dankzij een geraffineerd zeefsysteem, gevormd door een kieuwboog met aanhangsels, is de brasem beter dan andere vissoorten in staat om watervlooiën en andere kleine organismen als voedselbron te benutten.

Groei en leeftijd

De groei van de brasem is onder andere afhankelijk van de watertemperatuur en het voedselaanbod. Een slechte groei treedt op als de dichtheden (aantallen brasems per hectare)

erg hoog worden en daarmee sterke voedselconcurrentie optreedt. Onder optimale omstandigheden (veel voedsel, weinig concurrentie) kan brasem zeer snel groeien.

In het eerste jaar is de groeisnelheid in Nederland gemiddeld 5 tot 7 cm. Bij een goede groei bereikt de tweejarige brasem een lengte van 12 cm en wordt een lengte van 40 cm na 8 jaar gehaald. De brasem is na 6 tot 7 jaar geslachtsrijp. De maximale lengte is 80 cm bij een gewicht van ongeveer 10 kg. De maximale leeftijd is ca. 15 jaar.

